

LBRIS | We know
books

AU APĂRUT
Sophia și Rainbow
Scarlett și Blaze
Ava și Star

Isabel și Cloud

JULIE
SYKES

Ilustrații de
LUCY
TRUMAN

Traducere de
Alina Hlinski

Editura Univers

LBRIS

We know
books

Pentru Joanne Temple,
care istorisește întotdeauna povești bune.

Corectură Cătălina Chiricheș
Tehnoredactare Constantin Niță

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Sykes, Julie

Isabel și Cloud / Julie Sykes ; il. de Lucy Truman ;
trad. de Alina Hlinski. - București : Univers, 2023
ISBN 978-973-34-1470-4

I. Truman, Lucy (il.)
II. Hlinski, Alina (trad.)
821.111

Unicom Academy: Isabel and Cloud
Text: Julie Sykes
Ilustrații: Lucy Truman

Text copyright © Julie Sykes and Linda Chapman, 2018

Illustrations copyright © Lucy Truman, 2018

This translation is published by arrangement with Nosy Crow ® Limited

© Editura Univers, 2023, pentru prezenta traducere

EDITURA UNIVERS
www.edituraunivers.ro

ISBN 978-973-34-1470-4

– Încearcă din nou, spuse Isabel arătând spre grămada de vreascuri înconjurată de pietre. Poți, Cloud, gândește-te ce distractiv ar fi să faci un foc.

Cloud o împinse cu nasul.

– OK, Isabel, o să mai încerc o dată de dragul tău. Dar sunt aproape sigur că nu am magie de foc.

Era ora prânzului la Academia Unicornilor și cei mai mulți dintre elevi, împreună cu unicornii lor, stăteau întinși pe malurile Lacului Sclipitor, bucurându-se de soarele verii. Isabel și unicornul ei, Cloud, o șterseseră tiptil într-un loc mai liniștit.

– N-ai cum să fii sigur. Cred că trebuie doar să te străduiești mai mult, îi spuse Isabel mângâindu-l pe gât și urmărind cu degetele conturul rotocoalelor de un albastru-deschis de pe roba lui albă.

Toți unicornii de pe Insula Unicornilor se nășteau cu o putere magică specială, deși nu știau când avea să le fie dezvăluită acea putere. Isabel

murea de nerăbdare să descopere ce fel de magie avea Cloud.

Sper din suflet să aibă magie de foc, la fel ca Blaze, se gândi ea.

Blaze, unicornul lui Scarlett, fusese unul dintre primii unicorni care-și descoperiseră puterea magică. Isabel se bucura pentru Scarlett, prietena ei cea mai bună, dar în secret îi era ciudă că Blaze i-o luase înainte lui Cloud.

Cloud se uita cu o privire concentrată la grămada de bețe. Ridică o copită și o izbi de pământ.

– Încă o dată! Lovește mai tare de data asta. Sunt sigură că a ieșit o scânteie, îl instrui Isabel.

Cloud tropăi cu avânt de mai multe ori. Zgomotul o făcu pe Isabel să-i țiuie urechile, iar praful ridicat în aer îl făcu pe Cloud să strănute.

– Haapciu! Îmi pare rău, Isabel. Chiar nu pot să fac foc.

Isabel oftă.

– OK, asta e, poate că magia de foc nu ți se potrivește. Ce-ar fi, atunci, să mai încerci să devii

invizibil? Sunt sigură că ultima dată când ai încercat, vârful urechii chiar ți-a dispărut din vedere.

Cloud scutură din cap.

– Ba nu, n-a dispărut și cred că ar trebui să încetăm. Părinții mei mi-au spus că nu poți grăbi magia. Trebuie să avem amândoi răbdare.

Isabel își îngropă fața în coama lui albastru-argintie, încercând să-și ascundă frustrarea. Cloud era minunat, bun și blând, dar Isabel nu se putea opri să se întrebe dacă nu cumva domnișoara Primrose, directoarea academiei, făcuse o greșală atunci când îi repartizase împreună. Domnișoara Primrose spunea că ea repartiza cel mai bun unicorn pentru fiecare elev în parte, dar răbdătorul Cloud nu semăna câtuși de puțin cu bătaioasa Isabel.

Să fie oare el cu adevărat unicornul potrivit pentru mine? se gândea ea. *Nu mi s-ar potrivi mult mai bine un unicorn mai energic și aventuros, ca Blaze?*

La fel ca toți ceilalți elevi din primul an, Isabel avea zece ani și începuse școala la Academia Unicornilor în ianuarie. Elevii își petreceau cel

puțin un an la școală, ca să-și cunoască bine fiecare unicornul său și ca să se pregătească să devină gardieni ai Insulei Unicornilor. Frumoasa lor insulă era hrănită de apa magică multicoloră care izvoră din centrul pământului printr-o fântână și curgea în Lacul Sclipitor chiar pe terenul Academiei Unicornilor. Apa era apoi răspândită peste tot pe insulă prin râuri și pâraie, iar însușirile ei magice ajutau toate făpturile, oameni, animale și plante, să se dezvolte și să trăiască armonios.

Cei mai mulți dintre elevi și unicorni stăteau doar un an la Academia Unicornilor, dar unii rămâneau mai mult. Domnișoara Primrose îi considera norocoși, pentru că astfel, copiii căpătau timp în plus la Academie în timp ce unicornii lor își descopereau puterile magice sau își creau legătura specială cu elevii. Când un unicorn și un elev se legau pe viață, o șuviță din părul copilului căpăta deodată aceeași culoare ca a coamei unicornului său.

– Am obosit, hai să ne întoarcem pe malul lacului, spuse Cloud.

– OK, zise Isabel sărind pe spatele lui.

Spera că el își va descoperi curând puterea magică. Nici nu voia să-și închipuie că ar putea să mai rămână un an la Academie, după ce toți prietenii ei vor fi absolvit!

Porniră spre Lacul Sclipitor. Isabel își feri ochii de soarele strălucitor, când se apropiau. Le vedea pe prietenele ei din dormitorul de Safir exact în același loc unde le lăsase. Fetele din grup vorbeau în șoaptă, aruncând din când în când câte o privire spre Lacul Sclipitor. Isabel avea impresia că știa despre ce vorbeau.

– Cu siguranță e cineva care încearcă să distrugă lucrurile. S-au întâmplat prea multe rele ca să fie doar o coincidență. Atunci când lacul a fost poluat, când a înghețat complet... spuse Sophia, care împletea margarete într-un lanț lung, dându-și buclele negre peste umăr.

– Dar cine ar vrea să distrugă lacul? Toată lumea știe că pe Insula Unicornilor nimic nu se poate dezvolta fără apa lui magică, o întrerupse

Ava, care purta de data asta un trandafir roșu în părul ei negru, lung până la bărbie, în loc de floarea ei obișnuită, nu-mă-uita.

– Nu știu, dar oricine ar fi a încercat să le facă rău și unicornilor noștri, spuse Layla, pe care o trecu un fior.

Se întinse să-l mângâie pe nas pe unicornul ei, Dancer.

– Vă aduceți aminte că aproape a distrus tufele de fructe de pădure?

Fructele de pădure creșteau în munții din spatele școlii. Erau hrana preferată a unicornilor și, mai important, erau pline de vitaminele de care aveau nevoie unicornii ca să rămână sănătoși.

– Situația e îngrijorătoare, spuse Sophia. Mi-aș dori să putem să ajutăm într-un fel.

– Eu nu cred că avem motive de îngrijorare, zise Olivia. Domnișoara Primrose a promis că o să-l prindă pe făptaș.

– Și dacă totuși nu-l prinde? replică Ava. Au trecut săptămâni întregi de la atentatul asupra tufelor de fructe de pădure și încă n-a fost prins nimeni. O să-i întreb pe părinții mei dacă nu știu niște plante care ne-ar putea ajuta să protejăm academia.

Părinții Avei aveau o pepinieră.

– Bună idee, spuse Sophia.

– Iar eu o să continui să citesc cărți la bibliotecă, poate găsesc vrăji de protecție pe care le-am putea folosi, zise Layla.

– Te ajut și eu, se oferi Olivia, apoi, uitându-se la Isabel, o întrebă: vrei și tu?

Isabel ridică din umeri.

– Poate.

Isabel avea noroc, pentru că îi venea ușor să învețe și reușea să fie în fruntea clasei aproape fără niciun efort. Dar prefera să iasă pe afară cu Cloud, să încerce să-i descopere puterea magică sau să aibă aventuri, în loc să stea aplecată asupra cărților și caietelor.

– Știe cineva unde sunt Scarlett și Blaze? întrebă ea, văzând că prietena ei cea mai bună nu era cu ceilalți.

– I-am văzut că se duceau undeva împreună cu Billy și Lightning, dar nu știu unde, spuse Sophia.

– Mă duc să-i caut. Ne vedem mai târziu, răspunse Isabel.

Isabel și Cloud explorară o porțiune din terenul școlii, până când Cloud se opri.

– Auzi și tu? E râsul lui Scarlett.

